

[A. Svensson.]

sigt til en retfærdig Løsning. Hjælp med til, at det bliver kendt. Du har det i din Haand. Stem tysk.“

I Radiotalen endelig proklamerede han, at det nye Tyskland havde den Sendelse over for de nordiske Lande, at det skulde gøre dem nordiske igen, og han sluttede med en Opfordring til at lade de slesvigske Løver og Hagekorset i Fællesskab løfte sig over Nordslesvig paa den kommende Valgdag.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Schmidt maa være paa det rene med, at en saadan Medkandidat med et saadant Program modvirker de af det ærede Medlem nærede Hensigter. Paa et saadant Grundlag kan der ikke bygges noget op af det, som det ærede Medlem og jeg er enige om at tilstræbe.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt kom i sin Tale igen en Gang tilbage til den Pjece, som den forhenværende Generalsekretær for den slesvigske internationale Kommission, Mr. Brudenell Bruce, har udsendt, og hvori han foreslaar Selvstyre for Nordslesvig. Allerede under Finanslovdebatten i Fjor tilbageviste jeg disse Tanker, og jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem fortsat ønsker at drage dem i Forgrunden: Det er dog ganske ejendommeligt, at det ærede Medlem, der ellers i Hovedsagen har Blikket vendt mod det nye Tyskland, hvor Enhedsstaten har sejret og alt Selvstyre-væsen er bandlyst, kan faa sig selv til at agitere for en modsat Tendens her i Landet. Tyskland vil jo ikke give Sydslesvig Selvstyre, hvorfor skulde det saa være mere naturligt, at Danmark giver Nordslesvig Selvstyre?

Til Gengæld har det ærede Medlem som klog General skyndt sig at tage Brodden af de Følelser, det har vakt — jeg tør vel sige hos alle Danske —, at de militærpligtige inden for det danske Mindretal Syd for Grænsen ogsaa skal indkaldes til et Aars tysk Arbejdstjeneste.

Det ærede Medlem søgte at fremstille Arbejdstjenesten som en udmærket Skole for unge Mennesker, og det er den muligvis ogsaa for tyske unge Mennesker, men naar det gentagende er fremholdt fra ledende tyske Steder, at Arbejdstjenesten er og skal være en tysk-folkelig, tysk-nazistisk, tysk-verdensanskuelig Opdragelse, og man oven i Købet gaar saa vidt, at de unge Danske, der er indkaldt til Arbejdstjeneste, ikke maa læse deres eget Blad „Flensborg Avis“, saa kan det af dansk Offentlighed ikke opfattes anderledes, end at det nye Tysklands Stilling til de nationale Mindretal inden for Rigets Grænser afgørende er

forandret. Mine Bemærkninger gælder selvsagt ikke — det siger jeg for at forebygge Misforstaaelser af enhver Art — den tyske Arbejdstjeneste som saadan, den vedrører ikke os Danske; de gælder Arbejdstjenesten anvendt over for vore Landsmænd i Sydslesvig, og for saa vidt er det et Anliggende, som ikke kan være os ligegyldigt.

Ved Indvielsen af den danske Privatskole i Tønning den 20. Oktober udtalte Grænseforeningens Formand, Rektor H. P. Hansen, herom bl. a.:

„Ikke, at vi frygter for vor danske Ungdoms Trofasthed, ikke, at vi vil fornægte dens Pligt til at gøre sin statsborgerlige Skyldighed. Men vi synes, at der lægges en tung aandelig Byrde paa den ved, at den skal tvinges ind under, ikke et Kendskab til, men en *Opdragelse* i et fremmed Folks Aand og Tanke. Vi synes, at herefter maa *al* Tale om lige aandelige Kaar for de to Mindretal forstumme. Saadan maa vi tænke ikke blot i Danmark, men sikkert i hele Norden.“

Jeg finder, at denne Udtalelse rammer det rigtige. Den Sammenligning, som det ærede Medlem Hr. Schmidt drog mellem dansk Ungdoms Indkaldelse til Arbejdstjeneste Syd for Grænsen og tyske Læreres Seminarieuddannelse Nord for Grænsen, er ikke holdbar. De paagældende Lærere er ikke bundet til at lade sig uddanne paa danske Seminarier, de har Valget mellem at gaa paa et dansk Seminarium med supplerende tysk Uddannelse eller paa et tysk Seminarium med supplerende dansk Uddannelse. De danske unge har intet Valg, og jeg kan derfor kun slutte mig til det ærede Medlem Hr. Schmidt, naar han udtalte Ønsket om, at det endnu maa kunne lykkes at finde en anden og for det danske Mindretal mere acceptabel Ordning end den nuværende.

Jeg henvender mig dernæst til den højtærede Justitsminister om nogle Oplysninger angaaende Politiajudantembedet i Aabenraa. Det er, som bekendt, saadan, at langtfra alle i de sønderjyske Landsdele er begejstrede for dette Embede, jeg tror endda, jeg uden Overdrivelse kan sige, at mange er betænkelige. At Lov skal holdes og Orden opretholdes det ene som det andet Sted i Landet, vil intet fornuftigt Menneske bestride, og at Politiet har sine naturlige Funktioner hos os som andre Steder i Danmark, er en Selvfølge. Men jeg kan ikke indse Nødvendigheden af, at vi skal udrustes med et særligt og iøjnefaldende Politieembede. Det giver det alt for let Udseende af, at det sønderjyske Politi ikke alene skal